JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
PHILIPPE LÉGER
1 päivänä kesäkuuta 1995 *

1. Consiglio di Stato pyytää yhteisöjen tuomioistuinta tulkitsemaan sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81 [1] ja sokerialan kiintiöiden siirtoja koskevista yleisistä säännöistä 26 päivänä tammikuuta 1982 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 193/82 [2] tiettyjä artikloja.

2. Sokerialan yhteinen markkinajärjestely on perustettu 1.7.1968 ETY:n perustamissopimuksen 40 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan c alakohdan mukaisesti. [3] Siitä säädetään nykyisin asetuksessa N:o 1785/81; järjestelyn tarkoituksena "on varmistaa, että sokerijuurikkaiden tuottajille maksettavat hinnat sekä sokerin kysyntään ja yhteisön käytettävissä oleviin vientimahdollisuuksiin rajoitettua määrää koskeva markkinointi ovat taattuja". [4]

3. Yhteisen markkinajärjestelyn perustana on kiintiöjärjestelmä, jolla "... pyritään sekä yhteismarkkinoilla että maailmanmarkkinoilla ilmenevän ylituotannon takia hillitsemään tuotantoa siten, että sitä lähennetään mahdollisimman lähelle yhteisön sisäistä kulutusta edistämällä kuitenkin samalla alueellista erikoistumista". [5] Sokerintuotantomäärät on myönnetty ensin jäsenvaltioille, joiden on jaettava ne sitten uudelleen eri tuottajien kesken.

4. Asetuksen N:o 1785/81 24 artiklassa tehdään ero kolmen kiintiölajin välillä, jotka ovat seuraavia: "A-kiintiö on tarkoitettu yhteisön sisäiseen kulutukseen, siihen kuuluvaa sokeria voidaan vapaasti markkinoida yhteisössä, ja sen myynti taataan interventiohinnalla. B-kiintiö käsittää A-kiintiön ylittävän sokerintuotannon määrän, mutta ei kuitenkaan 'suurinta mahdollista kiintiötä', joka on yhtä suuri kuin A-kiintiö, jota on korjattu kertoimella. Tätä sokeria voidaan myös vapaasti markkinoida yhteismarkkinoilla, mutta sitä varten ei ole taattu interventiohintaa, tai sitä voidaan viedä kolmansiin maihin, jolloin vientiä varten myönnetään vientitukea ... C-kiintiö käsittää tuotannon, joka ylittää 'suurimman mahdollisen kiintiön' (A-kiintiö ja B-kiintiö) määrän, siihen sisältyvää sokeria voidaan markkinoida ainoastaan kolmansiin maihin; sen vientiä varten ei kuitenkaan myönnetä vientitukea". [6]

* Alkuperäinen kieli: ranska.

1 — EYVL L 177, s. 4.

2 — EYVL L 21, s. 3.

3 — 18 päivänä joulukuuta 1967 annetulla neuvoston asetuksella N:o 1009/67/ETY (EYVL 1967, 308, s. 1).

4 — ETY:n perustamissopimuksen 85 artiklan soveltamismenettelystä 19 päivänä joulukuuta 1989 tehty komission päätös 90/45/ETY (EYVL 1990, L 31, s. 32, 14 kohta).

5 — Asia 250/84, Eridania ym., tuomio 22.1.1986, 19 kohta (Kok. 1986, s. 117).

6 — Ibidem, 8 kohta.

5. Jäsenvaltiot myöntävät jokaiselle niiden alueelle sijoittautuneelle sokerintuottajalle A- ja B-kiintiön jokaista markkinointivuotta (joka kestää 1 päivästä heinäkuuta seuraavan vuoden 30 päivään kesäkuuta) varten.

6. Asetuksen N:o 1785/81 25 artiklassa sallitaan jäsenvaltioiden *siirtävän* A- ja B-kiintiöitä yritysten välillä "... ottaen huomioon kunkin kyseisen osapuolen edut, erityisesti juurikkaan tai sokeriruo'on tuottajien edut". [7]

7. Tällä jäsenvaltioille annetulla "ohjausmarginaalilla" [8] on voitava "vastata tarvittaessa juurikkaanviljely- ja ruo'onviljely sekä sokerintuotanto- ja isoglukoosintuotantoalan rakenneuudistuksen tarpeita niiden olemassa olevien sekä mahdollisesti perustettavien tuotantoyksiköiden kannalta". [9]

8. Asetuksen 25 artiklan 2 kohdan mukaan:

"Jäsenvaltiot voivat pienentää kunkin alueelleen sijoittautuneen sokerintuotantoyrityksen tai isoglukoosintuotantoyrityksen A- ja B-kiintiöitä kokonaismäärällä, joka on 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna aikana (markkinointivuodet 1981/1982—1985/1986) enintään 10 prosenttia tapauksen mukaan 24 artiklan mukaisesti määritetystä A-kiintiöstä tai B-kiintiöstä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua 10 prosentin rajaa ei sovelleta Italiassa ja Ranskan merentakaisissa departementeissa silloin, kun kiintiöt on siirretty juurikas- tai ruokoalan ja kyseisen alueen sokerialan *rakenneuudistussuunnitelmien* perusteella, siinä määrin kuin se on tarpeen, jotta voidaan mahdollistaa näiden suunnitelmien toteuttaminen.

...." [10]

9. Asetuksen 25 artiklan 3 kohdassa säädetään, että ainoastaan "yksi tai useampi yritys,

7 — 1 kohta.

8 — Ilmaisua on käytetty sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 1785/81 muuttamisesta 24 päivänä maaliskuuta 1986 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 934/86 (EYVL L 87, s. 1) kuudennessa perustelukappaleessa.

9 — Asetuksen N:o 1785/81 neljästoista perustelukappale.

10 — Korostus minun.

jolla on tai ei ole kiintiöitä ja joka on sijoittautunut samalle ... alueelle kuin yritykset, joilta nämä määrät on peruutettu", voi hyötyä kiintiöiden siirrosta.

10. Italiassa asetuksen N:o 1785/81 25 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen rakenneuudistussuunnitelmien mukaisesti toteutettavissa kiintiöiden siirroissa "voidaan sokerintuotantoyrityksenä pitää sellaisten sokerin *tuotantoyritysten ryhmää*, jotka ovat teknisesti, taloudellisesti ja rakenteellisesti sidoksissa keskenään ja vastaavat yhteisvastuullisesti yhteisön oikeudellisesta sääntelystä niille aiheutuvista velvoitteista erityisesti juurikkaantuottajia ja sokeriruo'ontuottajia kohtaan". [11]

11. Saman asetuksen 25 artiklan 4 kohdan mukaan neuvoston on annettava täydentävät säännökset näiden kiintiöiden siirroista; säännöksissä vahvistetaan A- ja B-kiintiöiden muuttamista koskevat edellytykset sokerintuotantoyritysten sulautumisen tai luovutuksen ja sokeritehtaiden luovutuksen yhteydessä. Näistä on annettu säännökset asetuksessa N:o 193/82.

11 — Asetus N:o 193/82 9 artikla. Korostus minun.

12. Asetuksen 2 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdissa säädetään, että:

"...

b) sokerintuotantoyritystä luovutettaessa jäsenvaltion on myönnettävä sokerin tuotannon osalta luovutuksen vastaanottavalle yritykselle luovutettavan yrityksen A-kiintiö ja B-kiintiö, tai jos luovutuksen vastaanottajayrityksiä on useita, niille on myönnettävä kiintiöitä suhteessa niiden hoidettavakseen ottamiin sokerin tuotannon määriin;

c) sokeritehdasta luovutettaessa jäsenvaltion on pienennettävä tehtaan omistusoikeuden toiselle siirtävän yrityksen A-kiintiötä ja B-kiintiötä, sekä suurennettava kyseisen tehtaan hankkivan sokerintuotantoyrityksen tai -yritysten A-kiintiötä ja B-kiintiötä edellisistä lohkaistulla, hoidettavaksi otettuihin tuotannon määriin suhteutetulla määrällä."

13. Jäsenvaltioille asetuksen N:o 1785/81 25 artiklassa annettu ohjausmarginaali voi tietyissä tilanteissa — eli rakenneuudistussuunnitelmien yhteydessä — olla laajuudeltaan rajaton, kun taas asetuksessa N:o 193/82 tarkoitetun sulautumisen tai myynnin yhteydessä ohjausmarginaalin laajuutta ei ole

jätetty jäsenvaltioiden harkintavaltaan, vaan niiden on sovellettava silloin ankaran suhteellista jakotapaa.

14. Näiden kahden muuttamisperusteen niveltäminen yhteen on aiheuttanut vaikeuksia Italiassa toteutettavien laajojen sokerintuotantoalan rakenneuudistustoimenpiteiden yhteydessä.

15. Yritykset Cavarzere Produzioni Industriali SpA (jäljempänä Cavarzere), Saccarifera del Rendina SpA (jäljempänä Saccarifera) ja Italiana per la Industria degli Zuccheri (jäljempänä SIZ) muodostavat Gruppo Saccarifero Veneto -nimisen ryhmän (jäljempänä GSV).

16. Cavarzere ja SIZ myivät tehtaansa kokonaan tai osittain Industria Saccarifera Italiana Agro-Industriale SpA:lle (jäljempänä ISI).

17. GSV:n sokerintuotantoa koskevan markkinointivuoden 1986/1987 kiintiöitä tarkistettiin sen tuotantokapasiteetin vähentymisen takia asetuksen N:o 1785/81 25 artiklan mukaisesti 11.8.1986 tehdyssä ministeriön päätöksessä. [12] GSV:lle 22.4.1986 tehdyllä ministeriön päätöksellä [13] myönnetystä 322 550 tonnin suuruisesta A-kiintiön kokonaismäärästä siirrettiin 257 330 tonnia ISI:lle. Sille siirrettiin myös 60 070 tonnin suuruisesta B-kiintiön kokonaismäärästä 50 890 tonnia.

18. Cavarzere ja Saccarifera riitauttivat 11.8.1986 tehdyn ministeriön päätöksen hallintotuomioistuimessa. Ne korostivat erityisesti sitä, että päätös oli tehty sen jälkeen, kun yhteisön säädöksissä kiintiöiden siirroille asetettu määräaika oli kulunut umpeen.

19. Cavarzere ja Saccarifera riitauttivat myös 27.2.1987 tehdyn (ja 16.3. julkaistun) ministeriön päätöksen, [14] jossa oli vahvistettu markkinointivuonna 1987/1988 sovellettavat kiintiöt. Päätöksessä ei muutettu GSV:lle 11.8.1986 tehdyllä ministeriön päätöksellä edelliseksi markkinointivuodeksi myönnettyjä kiintiöitä, vaan siinä lisättiin kilpailijayritysten kiintiöitä. Cavarzere ja Saccarifera korostivat, että päätöksen tekemisessä ei ollut noudatettu määräaikoja ja kiintiöiden myöntämisessä oli ylitetty yhteisön säädöksissä "ohjaamista koskevan toimivallan" käytölle asetetut määrälliset rajat.

20. Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio hylkäsi 11.8.1986 ja 27.2.1987

12 — GURI N:o 191, 19.8.1986.

13 — GURI N:o 102, 5.5.1986.

14 — GURI N:o 62, 16.3.1987.

tehtyjä ministeriön päätöksiä koskevat kanteet [15].

21. Ministeriön 30.6.1988 tekemällä päätöksellä [16] myönnettiin asetuksen N:o 1785/81 muuttamisesta 25 päivänä huhtikuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1107/88 [17] mukaisesti markkinointivuonna 1988/1989 sovellettavat sokerintuotantokiintiöt ja vähennettiin Cavarzerelle ja Saccariferalle tulevia kiintiöitä käyttämällä asetuksessa jäsenvaltiolle annettua "ohjaamista koskevaa toimivaltaa". Tribunale Amministrativo Regionale kumosi Cavarzeren ja Saccariferan nostamasta kanteesta antamassaan tuomiossa numero 1245/91 tämän päätöksen, koska asetuksen N:o 1785/81 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun "ohjaamista koskevan toimivallan" käyttöä koskeva määräaika oli kulunut umpeen päätösajankohtana.

22. Edellä mainituista Tribunale Amministrativo Regionalen antamasta kolmesta tuomiosta on valitettu Consiglio di Statoon, joka on asiaa ratkaistessaan esittänyt yhteisön tuomioistuimelle kuusi ennakkoratkaisukysymystä. Tutkin ne seuraavassa vuorotellen.

Ensimmäinen kysymys: Onko asetuksen N:o 193/82 7 artiklassa asetettu määräaika, jonka kuluessa jäsenvaltion sallitaan käyttävän asetuksen N:o 1785/81 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua "ohjaamista koskevaa toimivaltaa", pakottava?

23. Asetuksen N:o 934/86 [18] 1 artiklan 4 kohdassa vahvistetaan, että jäsenvaltiot voivat käyttää edelleen asetuksen N:o 1785/81 25 artiklassa niille annettua ohjausmarginaalia; asetuksella N:o 934/86 muutettiin ainoastaan lievästi asetuksen N:o 1785/81 25 artiklan 2 kohtaa. Asetuksella N:o 1107/88 ei muutettu eikä kumottu 25 artiklaa, jota sovellettiin siis edelleen. [19] Tästä seuraa, että jäsenvaltiot pystyivät käyttämään ohjaamista koskevaa toimivaltaansa markkinointivuosien 1986/1987, 1987/1988 ja 1988/1989 aikana, joita kansallisessa tuomioistuimessa vireillä oleva riita koskee.

24. Asetuksen N:o 193/82, jossa säädetään yleisestä säännöstä viittaamatta tiettyyn markkinointivuoteen tai kalenterivuoteen, 7 artiklassa on vahvistettu tämän toimivallan käyttämisen määräajaksi 1.3. Tästä säännöstä poikettiin komission 29 päivänä toukokuuta 1986 antaman asetuksen (ETY) N:o 1662/86 [20] 1 artiklassa, jossa yksinomaan markkinointivuotta 1986/1987 koskevaksi määräajaksi asetettiin 1.7.1986.

15 — Tuomiot numero 1737/87, 17/89 ja 16/89.

16 — GURI N:o 187, 10.8.1988.

17 — EYVL L 110, s. 20.

18 — Ks. ed. alaviite 8.

19 — Ks. asetuksen N:o 1107/88 1 artiklan 5 kohta, jossa lainataan 25 artiklaa.

20 — Sokerialan kiintiöiden siirtämistä koskevista siirtymätoimenpiteistä annettu asetus (EYVL L 145, s. 41).

25. Kaikki kansallisessa tuomioistuimessa riitautetut ministeriön päätökset ylittävät yhteisön säädöksessä säädetyt määräajat. Niistä 11.8.1986 tehty ministeriön päätös olisi pitänyt julkaista ennen 1.7.1986, 27.2.1987 tehty ja 16.3.1987 julkaistu päätös ennen 1.3.1987 sekä 30.6.1988 tehty ja 10.8.1988 julkaistu päätös ennen 1.3.1988.

26. Tuomioistuimelta on kysytty tällaisessa tilanteessa, onko 1.3. asetettu määräaika (tai 1.7. vuoden 1986 osalta) pakottava tai "määräävä".

27. Totean heti, että mielestäni nämä määräajat velvoittavat jäsenvaltioita, joilla ei ole toimivaltaa muuttaa niitä yksipuolisesti.

28. On kiistatonta, että yhteisön säännösten antamisen myöhästymisestä on aiheutunut jäsenvaltioille ja taloudellisille toimijoille vaikeuksia.

29. Otan esimerkiksi markkinointivuoden 1988/1989: asetuksessa N:o 1107/88 ei ollut säädetty, että asetuksen N:o 1785/81 25 artiklaa ei sovelleta tai että se kumottaisiin. [21] Uudessa asetuksen N:o 1785/81 23 artiklan 2 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksen N:o 1107/88 1 artiklan 5 kohdalla, säädetään, että:

"Markkinointivuosina *1988/1989*, 1989/1990 ja 1990/1991 sokerintuotantoyritysten ja isoglukoosintuotantoyritysten A- ja B-kiintiöt ovat samat kuin markkinointivuoden 1987/1988 aikana voimassa olleet kiintiöt, *sanotun kuitenkaan rajoittamatta* 24 artiklan 1 a kohdan ja *25 artiklan* soveltamista." [22]

30. Tästä seuraa, että jäsenmaille oli annettu oikeus käyttää ohjaamista koskevaa toimivaltaansa markkinointivuoden 1988/1989 osalta, kuitenkin niin, että 1.3. asetettua määräaikaa, jota oli mahdotonta noudattaa, ei ollut muutettu.

31. Samalla asetusta N:o 1107/88 voitiin kuitenkin soveltaa vasta *1.7.1988* lukien tämän asetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

21 — Ks. asetuksen N:o 1107/88 1 artiklan 5 kohta.

22 — Korostukset minun. Ks. myös asetuksen N:o 934/86 1 artiklan 2 kohta.

32. Tästä seuraa, että viimeksi mainittu artikla — jonka vuoksi jäsenvaltioiden on mahdotonta käyttää niille kuuluvaa ohjaamista koskevaa toimivaltaa markkinointivuoden 1988/1989 osalta — ja asetuksen N:o 1785/81 uusi 23 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta, jossa ei suljeta pois 25 artiklan soveltamista tämän saman markkinointivuoden osalta, ovat ristiriidassa keskenään.

33. On selvää, että asetuksen N:o 193/82 7 artiklassa vahvistettua määräaikaa 1.3. voitiin muuttaa ainoastaan yhteisön antamalla säätelyllä kolmesta seuraavasta syystä: ensinnäkin ainostaan yhteisöllä oli toimivalta muuttaa tätä määräpäivää. Toiseksi vahvistetun määräajan oli sijoituttava tämän säätelyn tarkoituksen perusteella riittävän kauas markkinointivuoden alusta. Kolmanneksi oikeusvarmuuden periaate edellyttää, että yritykset voivat luottaa yhteisön lainsäätäjän asettamaan määräaikaan 1.3. Käsittelen seuraavassa tarkemmin näitä kolmea kohtaa.

34. Ensinnäkin, koska neuvosto oli päättänyt tästä päivämäärästä, ainoastaan se tai — sen valtuuttamana — komissio pystyivät muuttamaan tätä päivämäärää. Yhteisön tuomioistuin on katsonut asiassa Nykøbing [23] 16.1.1979 antamassaan tuomiossa, että:

"... sokerialan yhteinen markkinajärjestely koskee ... sokerin tuottajien ja sokerijuurikkaan tuottajien välisiä suhteita, mistä seuraa, että näihin suhteisiin liittyvät kysymykset, siltä osin kuin ne koskevat nimenomaan sokerintuotantoa, kuuluvat yksinomaan yhteisön toimivaltaan ja jäsenvaltiot eivät voi enää yksipuolisesti toteuttaa toimia niiden osalta."

35. Jäsenvaltiolle annettu lupa muuttaa yksipuolisesti ja takautuvin vaikutuksin neuvoston asettamaa määräaikaa johtaisi siihen, että yhteistä markkinajärjestelyä ei sovellettaisi enää yhteisössä yhtenäisesti, ja ennen kaikkea se loukkaisi jäsenvaltioiden ja yhteisön välistä toimivallan jakoa.

36. Edellä lausutun on katsottava pitävän paikkansa etenkin siksi, että kun vuoden 1986 asetus, jossa oli myönnetty kiintiöt, oli annettu 1.3. jälkeen, jäsenvaltioille annettiin asetuksen N:o 193/82 7 artiklasta poiketen *komission asetuksessa* lupa käyttää niille kuuluvaa ohjaamista koskevaa toimivaltaa ennen 1.7.1986. [24] Tämän päivämäärän vahvistamista koskevaa toimivaltaa ei ole koskaan siirretty jäsenvaltioille.

37. Kuten komissio on korostanut, [25] 1.3. asetettua määräaikaa "voidaan perustella tarpeella jättää yritykselle tietty aika — eli

23 — Asia 151/78 (Kok. 1979, s. 1, kohta 17).

24 — Asetuksen N:o 1662/86 1 artiklan 1 kohta.

25 — Esitetyt huomautukset, ranskalaisen käännöksen 13 sivu.

1.3—30.6. — suunnitella toimintaansa". Niiden on nimittäin saatava välttämättä ennen 1.7. tietää tarkalleen, mitä tuotantokiintiöitä niille myönnetään, jotta ne voivat suunnitella ostot ennen 1.7 alkavaa markkinointivuotta ja jotta ne eivät ylittäisi tuotantokiintiöitä, minkä seurauksena ne menettäisivät hintaa koskevan takuun ja kärsisivät mahdollisesti tappioita.

38. Lisäksi se, että 1.3. päivämäärä asetetaan *kyseenalaiseksi*, *haittaa* sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn soveltamista kokonaisuutena. Sokerijuurikkaiden ostoista ei voida nimittäin tehdä ostosopimuksia, ellei tuotantokiintiöitä tiedetä. Asetuksen N:o 1785/81 30 artiklan 1 kohdassa säädetään, että sokerinvalmistajien on ilmoitettava A-kiintiötä vastaavat sokerijuurikkaan määrät, joista on tehty sopimuksia *ennen* kylvöjä eli ennen maaliskuuta. Ellei näitä toimitussopimuksia ole tehty ennen kylvöjä, valmistajan on maksettava vähintään vähimmäishinta kustakin jalostettavasta juurikasmäärästä. [26]

39. Oikeusvarmuuden periaate edellyttää, että kiintiöitä ei aseteta kyseenalaiseksi *1.3. jälkeen*, jos yrityksille ei ole tiedotettu tästä sitä *ennen*. Tämä periaate on voimassa etenkin silloin, kun kiintiöiden siirtoja voidaan suorittaa rajoituksetta. Yhteisöjen tuomioistuin on todennut yhteisön antamien säädöksien osalta, että:

"... vaikka oikeusvarmuuden periaatteen mukaan on tosin yleensä kiellettyä, että yhteisön säädökset voidaan määrätä tulemaan voimaan ennen niiden julkaisemista; poikkeuksellisesti toisin voi olla silloin, kun tämä on tarpeellista tavoiteltavan päämäärän saavuttamiseksi, ja jos sen, jota asia koskee, perusteltu luottamus otetaan huomioon asianmukaisella tavalla." [27]

40. Haluan korostaa, että vuonna 1988 Cavarzeren ja Saccariferan kiintiöiden vähentämisestä tehty päätös tehtiin markkinointivuoden alkamista (1.7) edeltävänä päivänä (30.6) ja julkaistiin 10.8, jolloin markkinointivuoden alkamisesta oli kulunut kauan aikaa.

41. Tämän perusteella asetuksen 193/82 7 artiklan ja asetuksen N:o 1662/86 1 artiklan vastaista on, että Italian tasavalta käytti ohjaamista koskevaa toimivaltaansa markkinointivuoden 1986/1987 osalta 1.7.1986 jälkeen (11.8.1986 tehty ministeriön päätös) ja 1.3. jälkeen markkinointivuosien 1987/1988 ja 1988/1989 osilta (27.2.1987 ja 30.6.1988 tehdyt ministeriön päätökset).

26 — Asetuksen N:o 1785/81 30 artiklan 2 kohta.

27 — Asia 258/80, Rumi v. komissio, tuomio 16.2.1982, 11 kohta (Kok. 1982, s. 487).

Toinen ja kolmas kysymys, jonka muotoilen seuraavasti: "Sovelletaanko sellaiseen kiintiöiden uudelleen jakamiseen, joka tehdään yhtiöiden sulautumisen tai luovutuksen yhteydessä, pelkästään asetuksen N:o 193/82 2 artiklaa? Voivatko jäsenvaltiot käyttää lisäksi samanaikaisesti asetuksen N:o 1785/81 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua 'ohjaamista koskevaa toimivaltaa'?"

42. Näillä jäsenvaltioille annetulla kahdella toimivaltaperusteella pyritään eri päämääriin: toisaalta jalostusteollisuuden sekä sokerijuurikkaan ja sokeriruo'on viljelyn rakenteelliseen sopeuttamiseen kiintiöiden soveltamisajanjakson kuluessa ja toisaalta tarpeellisten toimenpiteiden suorittamiseen yritysten sulautumisen tai luovutusten takia. Toimivaltaperusteita sovellettaessa käytetään erilaisia menettelytapoja: Italian tasavallan ohjausmarginaalia ei ole rajoitettu rakenneuudistussuunnitelmien toteuttamisen yhteydessä, toisaalta jäsenvaltion on myönnettävä kiintiöt suhteessa hoidettavaksi otettuihin tai vähennettyihin sokerintuotannon määriin. Niiden määräaikoja koskevat edellytykset ovat erilaisia: toisaalta muutettavat kiintiöt on myönnettävä ennen 1.3., jotta niitä voitaisiin soveltaa seuraavana markkinointivuonna, ja toisaalta kiintiöiden muuttaminen on toteutettava meneillään olevan markkinointivuoden osalta, jos sulautuminen tai luovuttaminen tapahtuu 1 päivä heinäkuuta ja seuraavan vuoden 31 päivä tammikuuta välisenä aikana.

43. Tästä seuraa, että asetuksen N:o 193/82 2 artiklan soveltaminen ei sulje pois asetuksen N:o 1785/81 25 artiklan 2 kohdan soveltamista, *jos sen soveltamista* ja varsinkin määräaikaa koskevia edellytyksiä noudatetaan. Tämän osalta on huomattava, että asetuksen N:o 1785/81 25 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, että: "10 prosentin rajaa ei sovelleta Italiassa ... silloin kun kiintiöt on siirretty ... rakenneuudistussuunnitelmien perusteella, *siinä määrin kuin se on tarpeen, jotta voidaan mahdollistaa näiden suunnitelmien toteuttaminen.*" [28]

44. Tästä seuraa, että jäsenvaltio saa samanaikaisesti asetuksen N:o 1785/81 25 artiklan 2 kohdan mukaisesti panna sen sokeriteollisuuden rakenneuudistussuunnitelmaa täytäntöön ja siirtää yrityksen luovutuksen tai sulautumisen yhteydessä kiintiöitä asetuksen N:o 193/82 2 artiklan mukaisesti.

Neljäs kysymys: Saadaanko asetuksen N:o 1785/81 25 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun ohjausmarginaalin perusteella pienentää kiintiöitä enintään 10 prosenttia A- ja B-kiintiöiden yhteismäärästä vai saadaanko kumpaakin kiintiötä pienentää 10 prosenttia?

45. Riitautetuissa päätöksissä ei näytetä sovellettaneen tätä artiklaa. Consiglio di

28 — Korostukset minun.

Stato on voinut katsoa, että tuomioistuimessa vireillä olevan riidan ratkaisemiseksi on syytä vastata tähän kysymykseen, vaikka se ei olekaan perustellut, miksi se on esittänyt tämän kysymyksen.

Viides kysymys: Kun jäsenvaltiot laskevat 10 prosentin ohjausmarginaalia, onko niiden käytettävä perustana alkuperäisessä myöntämispäätöksessä ilmoitettua kiintiötä vai kiintiötä, johon päädytään mahdollisten edellisiltä vuosilta siirrettyjen lisäkiintiöiden huomioon ottamisen ja sen sokerin määrän vähentämisen jälkeen?

46. Kyseisen asetuksen 25 artiklan 2 kappaleen ensimmäisessä alakohdassa säädetään, että "jäsenvaltiot voivat pienentää kunkin ... sokerintuotantoyrityksen A- ja B-kiintiöitä kokonaismäärällä, joka on ... enintään 10 prosenttia *tapauksen mukaan* 24 artiklan mukaisesti määritetystä A-kiintiöstä tai B-kiintiöstä". Erottavan konjunktion "tai" käyttäminen osoittaa, että "... 10 prosentin suuruinen ohjausmarginaali on laskettava A-kiintiön osalta siten, että se koskee A-määrää, ja B-kiintiön osalta siten, että se koskee B-määrää". [29]

48. Asetuksen N:o 1785/81 25 artiklan 2 kohdan ensimmäisestä alakohdasta seuraa, että 10 prosentin suuruinen ohjausmarginaali on laskettava tapauksen mukaan 24 artiklan mukaisesti määritetystä A-kiintiöstä tai B-kiintiöstä. Ohjausmarginaali perustuu siten kansalliseen päätökseen, jossa on jaettu A- ja B-perusmäärät uudelleen jäsenvaltion alueella toimivien yritysten kesken. Koska ohjausmarginaalia ei ole määritelty tarkemmin, jäsenvaltion ohjaamista koskevan toimivallan täytyy kohdistua kyseiselle yritykselle *tosiasiallisesti* myönnettyihin eikä *teoreettisiin kiintiöihin*. Mikään ei siksi estä jäsenvaltiota ottamasta huomioon aikaisemmilta vuosilta siirrettyjä lisäkiintiöitä tai vähentämästä peruskiintiöstä niitä sokerin määriä, joita ei ole tuotettu.

47. Toiseksi on todettava, että A- ja B-kiintiöitä ei saa sekoittaa toisiinsa. Kuten olemme jo havainneet, niihin sovelletaan erilaisia järjestelmiä, [30] eivätkä ne ole keskenään vaihdannaisia.

Kuudes kysymys: Miten "rakenneuudistussuunnitelma" on ymmärrettävä? Koskeeko se kansallista tasoa tai sitä pienempiä alueita koskevia suunnitelmia?

49. Tämä kysymys on Italialle tärkeä, koska jäsenvaltio voi rajoituksetta siirtää kiintiöitä

29 — Komission esittämät huomautukset, 12 kohta.
30 — Ks. asetuksen N:o 1785/81 24 artikla.

ainostaan "juurikas- tai ruokoalan ja kyseisen alueen sokerialan rakenneuudistussuunnitelmien perusteella ..." [31]

50. Katson, että asetuksen N:o 1785/81 25 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan sanamuodosta käy ilmi, mikä vahvistetaan neljännessätoista perustelukappaleessa, että näiden suunnitelmien on koskettava alueen tai nimenomaisesti rajatun maantieteellisen vyöhykkeen sokerialan rakenneuudistusta, ja että suunnitelmien on luonnollisesti koskettava sokerinvalmistajia.

51. Ehdotan siksi, että tuomioistuin ratkaisee kysymykset seuraavasti:

"— Sokerialan kiintiöiden siirtoja koskevista yleisistä säännöistä 26 päivänä tammikuuta 1982 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 193/82 7 artiklaa ja sokerialan kiintiöiden siirtämistä koskevista siirtymätoimenpiteistä 29 päivänä toukokuuta 1986 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1662/86 1 artiklaa on tulkittava siten, että jäsenvaltiolla ei ole toimivaltaa muuttaa yksipuolisesti näissä säännöksissä vahvistettua määräpäivää, joka koskee sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81 25 artiklassa tarkoitetun jäsenvaltiolle kuuluvan 'ohjaamista koskevan toimivallan' harjoittamista.

— Asetuksen (ETY) N:o 193/82 2 artiklan, jonka perusteella jäsenvaltiot voivat muuttaa A- ja B-kiintiöitä sokeriyritysten sulautumisen tai luovutusten yhteydessä, soveltaminen ei estä sitä, että jäsenvaltiot käyttävät samanaikaisesti ja saman yrityksen osalta niille asetuksen (ETY) N:o 1785/81 25 artiklassa annettua ohjaamista koskevaa toimivaltaa, jos kummankin näiden säännöksen soveltamista koskevia edellytyksiä noudatetaan.

— Asetuksen (ETY) N:o 1785/81 25 artiklan 2 kohdan 2 alakohtaa on tulkittava siten, että jäsenvaltiot saavat pienentää kumpaakin, sekä A-kiintiötä ja B-kiintiötä 10 prosenttiin asti.

31 — 25 artiklan 2 kohdan toinen alakohta.

— Asetuksen (ETY) N:o 1785/81 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu 10 prosentin suuruinen ohjausmarginaali koskee *tosiasiallisesti* yritykselle myönnettyjä kiintiöitä, joiden osalta otetaan huomioon mahdolliset muutokset, jotka ovat tapahtuneet kiintiöiden uudelleen jakamista koskevan kansallisen päätöksen jälkeen.

— Asetuksen (ETY) N:o 1785/81 25 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa käytetty käsite 'rakenneuudistussuunnitelma' tarkoittaa aluetta tai nimenomaisesti rajattua maantieteellistä vyöhykettä koskevaa rakenneuudistusta."